Αἰγυπτιακὲς ἀρχαιότητες ἐκτίθενται στὴ Δ. Γερμανία

ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

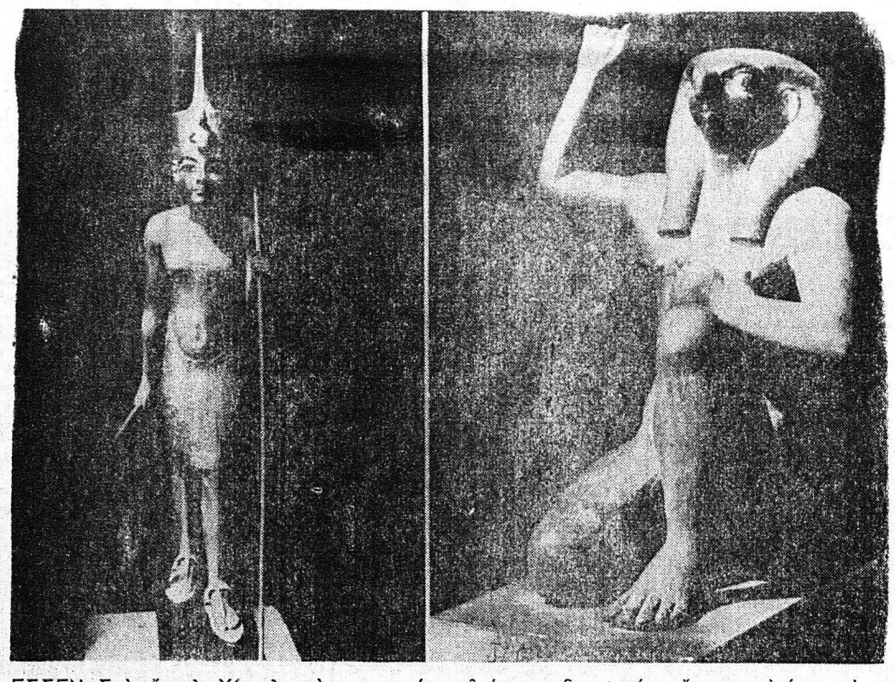

ΕΣΣΕΝ. Στὴν ἔπαυλη Χύγκελ στὴν πόλη Ἔσσεν ποὺ ἦταν ἄλλοτε ἡ κατοικία τῆς οἰκογενείας βιομηχάνων Κρούπ, διοργανώνεται ἡ ἔκθεση «Θεοὶ καὶ Φαραώ» ποὺ θὰ εἶναι ἀνοιχτὴ ὡς τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1978. Ἡ ἔκθεση αὐτὴ δὲν ἔχει γίνει ποτὲ ἄλλοτε μὲ τὴν πληρότητα αὐτὴ ἔξω ἀπὸ τὴν χώρα ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται ὁ ἀρχαιότερος πολιτισμὸς τῆς ἀνθρωπότητας.

Τὸ «Αἰγυπτιακὸ Μουσεῖο» στὸ Κάϊρο καὶ τὸ «Ἑλληνο—Ρωμαϊκὸ Μουσεῖο» στὴν Ἀλεξάνδρεια, ἄνοιξαν τὰ θησαυροφυλάκιά τους γιὰ τὴν μοναδικὴ αὐτὴ πολιτιστικὴ ἐκδήλωση ποὺ βρίσκεται ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ προέδρου Βάλτερ Σέελ καὶ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας Ἀνβὰρ ἐλ Σαντάτ.

Στὰ ἐγκαίνια, τόνισε ὁ ὑπουργὸς πολιτισμοῦ καὶ πληροφοριῶν δρ. Ἀμπντὲλ Μονὲμ ἐλ Σάδι, ὅτι ἡ Δυτικὴ Γερμανία καὶ ἡ Ἀραβικὴ Δημοκρατία τῆς Αἰγύπτου εἶναι συνδεδεμένες μὲ συνεργασία σὲ πολλοὺς τομεῖς, διασάφησε δὲ ὅτι τὰ θαυμαστὰ ἔργα τέχνης τῆς ἀρχαιότητας ποὺ ἐκτίθενται στὴν ἔπαυλη Χύγκελ, ἐκδηλώνουν τὴν ἰδέα τῆς εἰρήνης. Ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ 180 περίπου ἐκθέματα ἀπὸ τὸ 3.000 π. Χ. ὡς τὸ 400 μ.Χ., ὑπάρχουν μερικὰ νέα εὑρήματα ποὺ ἦταν ὡς τώρα ἄγνωστα ἀκόμα καὶ στοὺς αἰγυπτιολόγους.

Ἀξιόλογα ἐκθέματα ἀποτελοῦν ἀναμφισβήτητα τὰ κοσμήματα ἀπὸ τὸν περίφημο θησαυρὸ — Τουταγχαμών, καὶ τοὺς βασιλικοὺς τάφους ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτη πόλη Τάνις, μεταξὺ αὐτῶν τὸ χρυσὸ ἀγαλματίδιο τοῦ Τουταγχαμών (στὴν 1η φωτογραφία), ὁ Θεὸς (γονατιστός) τῶν γαρακιῶν (δεξιά) ἀπὸ τὴν μεταγενέστερη ἐποχή, εἶναι ἄγνωστης προέλευσης. Στὴν 2η φωτογραφία ἀπεικονίζεται τὸ κάλυμμα σαρκοφάγου τῆς θεᾶς Ἴσιδος, περὶ τὸ 1250 π. Χ. ἀπὸ τὴν Θήβα.

ΚΙΝΗΣΗ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ζητεῖται ἡ ἐπαναξέταση τῆς ὑποθέσεως Μπουχάριν

Ὑπέγραψε καὶ ὁ κ. Παπανδρέου διακήρυξη

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑΝ «ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΗ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Στὴν ἐφημερίδα «Γκάρντιαν» ὁ Μάϊκλ Σίμμονς γράφει γιὰ τὶς προσπάθειες μὲ στόχο τὴν ἀποκατάσταση τοῦ Νικολάϊ Μπουχάριν, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικοὺς ἡγέτες τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης.

Ὁ Νικολάϊ Μπουχάριν θὰ ἔκλεινε τὸν ἐρχόμενο Σεπτέμβρη 90 χρόνια ζωῆς ἂν δὲν εἶχε πεθάνει, ἤ, ἀκριβέστερα, ἂν δὲν εἶχε ἐκτελεστεῖ ἀκριβῶς πρὶν 40 χρόνια μετὰ ἀπὸ μιὰ δίκη ποὺ χαρακτηρίστηκε σὰν ἡ πιὸ σκανδαλώδης τῆς δεκαετίας τοῦ 1930.

Ἤδη ἔχει ἀρχίσει μιὰ σοβαρὴ κίνηση, τόσο στὴ Μόσχα, ὅσο καὶ στὸν ὑπόλοιπο κόσμο, γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ Μπουχάριν, μιὰ κίνηση πού, ἂν στεφθεῖ μὲ ἐπιτυχία, σίγουρα θὰ δημιουργοῦσε πολὺ περισσότερα προβλήματα στὴ σημερινὴ σοβιετικὴ ἡγεσία ἀπ' ὅ,τι ὁποιαδήποτε ἀνοικτὴ ἢ καλυμμένη κριτικὴ τῶν δικῶν, ποὺ ἔγιναν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τὴν περασμένη ἑβδομάδα στὴ Μόσχα.

Γιὰ τὰ μέλη τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, εἴτε τὰ ἴδια τὸ συνειδητοποιοῦν εἴτε ὄχι, ὁ Μπουχάριν ἦταν σαφῶς μιὰ πολὺ σημαντικὴ προσωπικότητα. Ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀξιόλογους διανοούμενους, ποὺ ἀνάδειξε ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1917 ποὺ χωρὶς ὑπερβολὴ βρισκόταν στὴν ἴδια γραμμὴ μὲ τὸν Τρότσκι, ἂν ὄχι καὶ μὲ τὸν Ἴδιο τὸν Λένιν. Σὲ κρίσιμες συνεδριάσεις, ὅπου χαρασσόταν ἡ πολιτικὴ γραμμὴ τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ὁ Μπουχάριν διαφώνησε ἔντονα πρῶτα μὲ τὸν Λένιν καί, στὴ συνέχεια, μὲ τὸν Στάλιν, σὲ θέματα ἐξαιρετικὰ σημαντικά, ὅπως τὸ «Σύμφωνο Μπρὲστ —Λιτόφσκ (ἦταν ἐναντίον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφώνου) καὶ ἀκόμη ἡ ἐπίσημη καθιέρωση τοῦ συστήματος κεντρικοῦ σχεδιασμοῦ τῆς σοβιετικῆς οἰκονομίας (γιὰ τὸ ὁποῖο ἐπίσης διαφωνοῦσε).

Ἡ ἀντίδραση τοῦ Λένιν ἀπέναντι στὸ Μπουχάριν ἦταν ὄχι ἁπλῶς ἡ ἀνοχή, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἡ ἐνθάρρυνση τῶν δραστηριοτήτων του — δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι μαζὶ εἶχαν ἐκδώσει τὴν «Πράβδα», ὅταν ἦταν καὶ οἱ δυὸ ἐξόριστοι στὴν Αὐστρία, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση. Ἀκόμη, ὁ Λένιν ἀνάθεσε στὸ Μπουχάριν νὰ βοηθήσει τὸν «πενιχρὰ μορφωμένο» Στάλιν. Ἡ ἀντίδραση τοῦ τελευταίου, ὡστόσο, ἀρχικὰ ἦταν νὰ διατηρήσει τὸν Μπουχάριν στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο (μέχρι τὸ 1929). Ἀργότερα, ὅμως, ὁ Στάλιν φαίνεται ὅτι ἔχασε τὴν ὑπομονή του καὶ διέγραψε τὸν Μπουχάριν ἀπὸ τὸ κόμμα, διέταξε τὴν σύλληψή του, τὴ δίκη του καί, τελικά, τὴν καταδίκη καὶ ἐκτέλεσή του μαζὶ μὲ 17 ἀκόμα ἄτομα. Ἡ κατηγορία ποὺ εἶχε διατυπωθεῖ ἐναντίον τοῦ Μπουχάριν ἦταν ὅτι ἀποτελοῦσε μέλος τῆς ἀποκαλούμενης «δεξιᾶς τροτκιστικῆς ὁμάδας».

Ἀνάμεσα στὶς πολλὲς κατηγορίες ποὺ εἶχαν διατυπωθεῖ ἐναντίον τοῦ Μπουχάριν πρὶν καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δίκης του ἦταν ὅτι εἶχε συνωμοτήσει γιὰ τὴν σύλληψη καὶ ἐκτέλεση τοῦ Λένιν καί, ἀκόμη, ὅτι ἀργότερα εἶχε συνωμοτήσει γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Στάλιν ἀπὸ τὴν ἐξουσία. Σὲ ἐπανειλημμένες ἀνακρίσεις στὶς ὁποῖες ὑποβλήθηκε ἀπὸ τὸν Ἀντρέϊ Βισίνσκυ, ὁ Μπουχάριν, σὲ ἐρωτήσεις σχετικὰ μὲ τὰ θέματα αὐτά, ἔδειξε μιὰ ἀνθεκτικότητα καὶ μιὰ ἱκανότητα γιὰ ἔξυπνες καὶ γρήγορες ἀπαντήσεις ποὺ πραγματικὰ ἐξόργισε τὸν ἀνακριτή του. Στὶς ἀπαντήσεις του εἶχε πάντα ἕνα ὕφος «παιδαγωγικό» μερικὲς φορὲς καὶ θαρυσήμαντο καὶ τὰ ἐπιχειρήματά του στὴν κυριολεξία ζάλισαν τὸν Βισίνσκυ ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ πετύχει τελικὰ τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφαση καὶ τὴν ἐκτέλεση ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος παραδέχτηκε τὴν συμμετοχή του στὴν «ὁμάδα» καὶ ἐπειδή, ἀκόμη, ἀποδέχτηκε τὴν «πολιτικὴ εὐθύνη» γιὰ τὰ ἐγκλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα τὸν κατηγοροῦσαν.

Ἀργότερα, ἔγινε γνωστὸ ὅτι ὁ Μπουχάριν ἦταν ἕτοιμος γιὰ τὸν θάνατόν του, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι λογομαχοῦσε μὲ τοὺς δεσμοφύλακὲς του μέχρι τὸ τέλος. Ἄλλωστε, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ περιμένει κάτι καλύτερο ἀπὸ τὸν Στάλιν, τὸν ὁποῖο κάποτε εἶχε χαρακτηρίσει «Τζένγκις Χάν».

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ ἀπόψεις καθὼς καὶ ἡ τάση ποὺ τὸν χαρακτήριζε γιὰ τὴν προώθηση μιᾶς ὑπόθεσης ποὺ στὴ σημερινὴ ἐποχὴ θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηριοθεῖ σὰν σοσιαλισμὸς μὲ ἀνθρώπινο πρόσωπο, δημιούργησαν ἕνα σημαντικὸ ἀριθμὸ ὑποστηρικτῶν τοῦ Μπουχάριν, μεταξὺ τῶν Σοβιετικῶν διανοουμένων καί, πιὸ πρόσφατα, τὴν πολιτικὴ ὑποστήριξη πρὸς τὸ πρόσωπό του ἀξιολόγου ἀριθμοῦ διακεκριμένων δυτικοευρωπαίων σοσιαλιστῶν καὶ κομμουνιστῶν διανοητῶν καὶ πολιτικῶν. Ἀκριβῶς, αὐτοὶ οἱ διανοητὲς καὶ πολιτικὶ κινητοποιοῦνται τώρα γιὰ νὰ ἀσκήσουν πιέσεις στὸ σημερινὸ Σοβιετικὸ ἡγέτη Λεονὶντ Μπρέζνιεφ, μὲ στόχο τὴν ἀποκατάσταση τοῦ Μπουχάριν.

Στὸ πλαίσιο τῆς κινητοποίησης αὐτῆς, ὁ γιὸς τοῦ Μπουχάριν ἀπὸ τὴν τρίτη του γυναίκα, ὁ Γιούρι Λάριν, ἔγραψε πρόσφατα μιὰ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴ Μόσχα μὲ τὴν ὁποία προτρέπει τὸν ἡγέτη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰταλίας Ἐνρῖκο Μπερλίνγκουερ νὰ συμμετάσχει καὶ αὐτὸς στὴν ἐκστρατεία γιὰ τὴν πολιτικὴ ἀποκατάσταση τοῦ πατέρα του. Ἀκόμη, μέσω τῶν γραφείων τοῦ Ἱδρύματος γιὰ τὴν Εἰρήνη Μπέρτραντ Ράσσελ, ἔχουν γίνει προσπάθειες γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ὑποστήριξη τῶν ἡγετῶν τοῦ γαλλικοῦ καὶ ἰσπανικοῦ κόμματος, Ζὼρζ Μαρσαὶ καὶ Σαντιάγκο Καρρίγιο ἀντίστοιχα. Ἀκόμη, τὸ Ἵδρυμα θὰ ἐπιδιώξει νὰ ἐξασφαλίσει τὴν ὑποστήριξη τοῦ πορτογαλικοῦ καὶ τοῦ βρετανικοῦ κοινοβουλίου.

Ἐξ ἄλλου, διανοούμενοι μὲ πολλὲς ἀποχρώσεις στὶς πολιτικὲς τους ἀπόψεις ὅπως ὁ Νόαμ Τσόμσκυ, ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου, ἡ Σιμὸν ντὲ Μπωβουάρ, ἡ Ἀνιὲς Χέλλερ καὶ ὁ Τὸμ Στόπ παρντ ἔχουν βάλει τὴν ὑπογραφή τους κάτω ἀπὸ ἕνα κείμενο ποὺ ζητᾶ τὴν ἐπανεξέταση τῆς ὑπόθεσης Μπουχάριν, τὴν πολιτικὴ του ἀποκατάσταση καὶ «μιὰ δημόσια ἐξήγηση γιὰ τὶς συνθῆκες ποὺ ὁδήγησαν στὴν ἄδικη καταδίκη του».

Οἱ πιθανότητες γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ Μπουχάριν σὲ περίπτωση ποὺ ἀνοίξει ξανὰ ὁ φάκελος τῆς δίκης του εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντικές. Ὁ Μπουχάριν δὲ ἦταν μόνον ἀθῶος ὅσον ἀφορᾶ στὶς γελοῖες κατηγορίες ποὺ διατυπώθηκαν ἐναντίον του ἀλλά, ἀκόμη, σ' αὐτὸν ὀφείλεται ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ γενικὸ πλαίσιο πάνω στὸ ὁποῖο ἔχει στηριχτεῖ ὁ σημερινὸς Σοβιετικὸς κρατικὸς μηχανισμός. Ἀκόμη, ὁ Μπουχάριν ἔπαιξε σημαντικὸ ρόλο στὴ σύνταξη τοῦ Συντάγματος τοῦ 1936 ποὺ ἴσχυσε γιὰ 40 περίπου χρόνια.

Ἐξ ἴσου σημαντικὸ εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ περιβόητη ὁμολογία τοῦ Μπουχάριν ἀποσπάστηκε κάτω ἀπὸ φοβερὲς πιέσεις ποὺ εἶχαν δημιουργήσει στὸν κρατούμενο σοβαροὺς φόβους γιὰ τὴν ζωὴ τῆς γυναίκας καὶ τοῦ γιοῦ του ποὺ τότε ἦταν ἀκόμη μωρό. Ἀξίζει ἀκόμη νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἤδη πρὶν 17 ὁλόκληρα χρόνια, τὸ 1961, πολλὲς προσωπικότητες τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης ποὺ εἶχαν κατηγορηθεῖ γιὰ τὰ ἴδια «ἐγκλήματα», στὴν ἴδια ἢ σὲ προηγούμενες δίκες, ἀποκαταστάθηκαν πολιτικὰ ἀπὸ τὸν Νικήτα Χρουστσόφ.

ΑΝΟΙΞΙΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8.45—12.50

Ἡ τελευταία ἑλληνικὴ ὑπερπαραγωγὴ τῆς ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜΣ 1978

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΤΗΣΙΣ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΕΛΕΝΗ ΕΡΗΜΟΥ

ΝΙΚΟΣ ΓΑΛΑΝΟΣ

ΜΕ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλιση στὴ Σοβ. Ἕνωση καλύπτει ὅλους

Δὲν γίνονται κρατήσεις ἀπὸ τὸν μισθὸ τῶν ἐργαζομένων

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΑΚΟΜΗ ΑΛΥΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἡ «ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ», οἰκονομικοτεχνικὴ ἐπιθεώρησις ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ διακεκριμένου οἰκονομολόγου κ. Γεωργίου Μίρκου, ἐδημοσίευσε ἄρθρα τοῦ κ. Τροφιούμοκ γιὰ τὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τοῦ κ. Μέγιερ, εἰδικώτερα γιὰ τὴ θέση τῶν συνταξιούχων.

Στὸ ἄρθρο τοῦ κ. Τροφιούμοκ περιγράφεται τὸ ἀσφαλιστικὸ σύστημα στὴν ΕΣΣΔ, τὸ ὁποῖον, δὲν ἐνδιαφέρεται μονάχα γιὰ τὰ γηρατειά, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων καὶ τὴ βελτίωσή της. Κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ συστήματος εἶναι ὅτι, γενικὰ ἡ ἀσφαλιστικὴ κάλυψη παρέχεται σὲ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους, χωρὶς διακή τους ἐπιβάρυνση, ἡ διοίκηση δέ τοῦ τομέα τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἔχει ἀνατεθεῖ στὰ συνδικάτα, ποὺ ἔχουν καὶ τὴν πρωτοβουλία στὴ θέσπιση τῶν σχετικῶν νομικῶν κ.λ.π. διατάξεων. Παρὰ ταῦτα, σημαντικὰ προβλήματα τοῦ σοβιετικοῦ συστήματος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν ἔχουν ἀκόμη ἐπιλυθεῖ (χαμηλὸ ὕψος συντάξεων, ἐνίσχυση οἰκογενειῶν μὲ πολλὰ παιδιά, βελτίωση τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀγροτῶν κλπ.).

Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Τροφιούμοκ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Στὴν ΕΣΣΔ, οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις κατέχουν σημαντικὴ θέση μεταξὺ τῶν μέτρων ποὺ ἔλαβε τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως (Κ.Κ.Σ.Ε.), τὸ σοβιετικὸ κράτος καὶ τὰ συνδικάτα τῆς ΕΣΣΔ, προκειμένου νὰ βελτιωθεῖ ἡ ὑλικὴ εὐμάρεια καὶ ἡ προστασία τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων. Ἡ δραστηριότητα στὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἡ διαχείριση τοῦ σχετικοῦ προϋπολογισμοῦ, ποὺ ἀνέρχεται σέ δισεκατομμύρια ρούβλια, συνιστοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ καθήκοντα τῶν σοβιετικῶν συνδικάτων καὶ ἕναν ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους τομεῖς τῆς δραστηριότητάς τους.

Σὲ τὶ συνίστανται λοιπὸν οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις στὸ σημερινὸ στάδιο ἐξελίξεως τῆς σοβιετικῆς κοινωνίας; Θὰ μποροῦσαμε νὰ τὶς χαρακτηρίσουμε, μέ λίγα λόγια, σὰν ἕνα εὐρὺ σύστημα ὑλικῆς ἐξασφαλίσεως, ἐγγυημένο ἀπὸ τὸ κράτος, κατὰ τοῦ κινδύνου τῶν γηρατιῶν, τῆς ἀπώλειας τῆς ἱκανότητας ἐργασίας καὶ ἄλλων ἐνδεχομένων ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ νόμο, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ σὰν ἕνα σύνολο προληπτικῶν καὶ κοινωνικῶν μέτρων ποὺ προορίζονται γιὰ νὰ προστατέψουν τὴν ὑγεία τῶν ἐργαζομένων. Τὴ στιγμὴ αὐτή, περισσότερο ἀπὸ τὸ τρίτο τοῦ συνόλου τῶν ἐργαζομένων τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., χρησιμοποιοῦνται γιὰ τοὺς σκοπούς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τὴν παροχὴ συντάξεων.

Οἱ ἀρχὲς τοῦ σοβιετικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος ἀσφαλίσεων ἔχουν τεθεῖ σὲ ἰσχύ ἀπὸ τὰ πρῶτα κιόλας χρόνια τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας. Καὶ στὸ διάστημα ὅλων τῶν ἐτῶν ποὺ ἀκολούθησαν οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις συνέχισαν νὰ ἀναπτύσσονται καὶ νὰ βελτιώνονται, ἐπεκτείνοντας τὴ σφαῖρα τῆς δράσεώς τους σὲ ἕνα σύστημα ὑλικῆς ἐξασφαλίσεως καὶ προστασίας τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων.

Η ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΛΥΨΕΩΣ

Τὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων στὴν ΕΣΣΔ ἐκτείνεται σ' ὅλους τοὺς ἐργαζομένους. Σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα τῆς ΕΣΣΔ, ὁ κάθε πολίτης ἔχει δικαίωμα νὰ καλύπτεται ἀπὸ τὴν προστασία καὶ ἀπὸ τὰ βοηθήματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εὐθὺς μόλις ἀρχίσει νὰ ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του, μὲ ὁποιαδήποτε μορφὴ καὶ ἂν τὸ ἀσκεῖ (εἴτε ἐργάζεται μόνιμα, εἴτε περιστασιακά, εἴτε ἐποχιακά), ὅποιος κι ἂν εἶναι ὁ τρόπος πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ του καὶ ἡ φύση τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἱδρύματος ποὺ ἐργάζεται (ἐὰν εἶναι βιομηχανία, γεωργικὴ ἐπιχείρηση, δημόσια, ἢ κοπερατίβα).

Στὸ διάστημα τῶν τελευταίων χρόνων, ὁ κύκλος τῶν ἀτόμων, ποὺ ὑπόκεινται στὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις, διευρύνθηκε, γιατὶ ἀπὸ τὸ 1970, στὸ ἐνοποιημένο σύστημα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶχαν συμπεριληφθεῖ καὶ οἱ ἐργάτες τῶν κολχόζ, ἡ ἀσφάλιση τῶν ὁποίων διέπεται πλέον ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ἄλλων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων. Παλαιότερα, οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις τῶν ἐργατῶν κολχόζ ἀσκοῦνταν ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ κολχόζ στὰ ὁποῖα ἐργάζονταν καὶ τὸ ἐπίπεδο προστασίας ποὺ προσφερόταν στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ἦταν ἀνάλογο μὲ τὰ εἰσοδήματα τῶν κολχόζ.

Οἱ ξένοι ὑπήκοοι καὶ οἱ ἀπάτριδες ποὺ ἐργάζονται σέ ἐπιχειρήσεις, ὀργανισμούς, καὶ ἱδρύματα τῆς ΕΣΣΔ., καλύπτονται, κι αὐτοὶ ἀπὸ τὶς σοβιετικὲς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις.

Οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις στὴν ΕΣΣΔ., χρηματοδοτοῦνται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ κεφάλαια ποὺ προορίζονται γιὰ καταναλωτικοὺς σκοπούς, χωρὶς καμιὰ κράτηση ἀπὸ τὸ μισθὸ τῶν ἐργαζομένων. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καθορίζεται ἀνάλογα μὲ τὴν κατανομὴ τῶν ἐθνικῶν πόρων τῆς χώρας. Ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο τμῆμα τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ καί, κατὰ τὸ 1976, ἀνερχόταν περίπου σέ 28 δισ. ρούβλια. Οἱ ἐργαζόμενοι δὲν καταβάλλουν καμιὰ εἰσφορὰ ἀπὸ τὸ μισθό τους γιὰ τὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις.

Οἱ σοβιετικὲς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις περιλαμβάνουν μία εὐρεῖα κλίμακα βοηθημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν γιὰ τοὺς ἐργαζομένους. Τὰ κεφάλαια τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν πληρωμὴ τῶν κυριοτέρων τύπων ἐπιδομάτων — ἰδίως σέ περιπτώσεις παροδικῆς ἀνικανότητας γιὰ ἐργασία, ἐγκυμοσύνης καὶ μητρότητας — γιὰ τὴν πληρωμὴ διαφόρων συντάξεων, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ προληπτικῶν καὶ θεραπευτικῶν μέτρων καὶ γιὰ τὴ διαμονὴ σέ κέντρα ὑγείας καὶ ἱδρύματα θεραπείας· ἐπίσης χρησιμοποιοῦνται γιὰ τουριστικὲς δραστηριότητες, γιὰ τὸν ἀλπινισμό, γιὰ τὴ συντήρηση κατασκηνώσεων, καὶ κέντρων προληπτικῆς ὑγιεινῆς.

Ἡ σημερινὴ νομοθεσία γιὰ τὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις προβλέπει τὴν παροχὴ βοηθημάτων σέ διάφορες περιπτώσεις. Ἰδιαίτερα, βοηθήματα γιὰ περιπτώσεις πρόσκαιρης ἀνικανότητας γιὰ ἐργασία καταβάλλονται ὄχι μόνο στὴν περίπτωση ἀσθενείας τοῦ ἐργαζομένου, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς φροντίδες ποὺ παρέχονται στὰ ἀσθενῆ μέλη τῆς οἰκογενείας του, γιὰ τὴ θεραπεία τοῦ ἐργοζομένου σέ νοσοκομεῖα, σὲ περίπτωση προσωρινῆς ἐνασχολήσεως σέ κάποια ἄλλη δραστηριότητα ὕστερα ἀπὸ τυχὸν προσβολή του ἀπὸ φυματίωση ἢ κάποια ἐπαγγελματικὴ πάθηση, σὲ περίπτωση ἀποχῆς ἀπὸ τὴν ἐργασία λόγῳ καραντίνας ἢ λόγῳ κάποιας μεταδοτικῆς ἀσθένειας, σὲ περίπτωση εἰσαγωγῆς ἑνὸς φυματικοῦ σὲ σανατόριο ἢ σέ κάποιο τόπο θεραπείας στὴν ἐξοχή· ἐπίσης, παρέχονται βοηθήματα γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν ἐξαρτημάτων ποὺ πρέπει νὰ προμηθευθεῖ ἡ οἰκογένεια μὲ τὴν γέννηση ἑνὸς παιδιοῦ, ἢ ὑπὸ τύπου ἀποζημιώσεως γιὰ ἔξοδα κηδείας.

Οἱ συντάξεις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἀποβλέπουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν προστασία τῶν ἐργαζομένων σὲ περίπτωση γερατιῶν ἢ ἀναπηρίας, καθὼς καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τους, σέ περίπτωση ποὺ θὰ χάσουν τὸν προστάτη τους. Διάφορες κατηγορίες ἐργαζομένων —ἐκπαίδευση, δημόσια ὑγεία, κλπ.,—εἰσπράττουν μία σύνταξη ἀνάλογα μὲ τὸ διάστημα ποὺ ἐργάστηκαν στὴν εἰδικότητά τους, δηλαδὴ ἀνάλογα μὲ τὴν ἀρχαιότητα στὴν ὑπηρεσία.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑλικὴ προστασία ποὺ χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ὑπάρχει μία εὐρεῖα κλίμακα θεραπευτικῶν μέσων. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ θεραπεῖες σὲ κέντρα ὑγείας καὶ ἀναρρωτήρια, καθὼς καὶ ἡ παραμονή σέ ἀναπαυτήρια, στὰ ὁποῖα ἔχουν προτεραιότητα οἱ ἐργαζόμενοι καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους.

ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΩΣ

Τὰ σοβιετικὰ συνδικάτα φέρουν τὴν εὐθύνη γιὰ 12.000 κέντρα ὑγείας, παραθερισμοῦ, ἱδρύματα ἀναπαύσεως ἢ ἀναρρώσεως, κέντρα προληπτικῆς ὑγιεινῆς τουριστικὰ κέντρα ἢ ἀναπαυτήρια, χωρὶς νὰ λογαριάζουμε τὶς 35.000 κατασκηνώσεις. Θὰ πρέπει, ἀκόμα, νὰ προσθέσουμε τὰ ἐξειδικευμένα κέντρα ὑγείας καὶ τὰ κέντρα ὑγείας γιὰ τὰ παιδιά ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τῶν ὀργάνων δημόσιας ὑγείας, καθὼς καὶ τὰ ἱδρύματα ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τῶν ὑπουργείων, τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν συνεργατικῶν ἑνώσεων.

Τὰ συνδικαλιστικὰ κέντρα ἐλέ που κάθε χρόνο νὰ αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς ἐργαζομένων καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τους ποὺ πηγαίνουν νὰ ἀναπαυθοῦν καὶ νὰ βελτιώσουν τὴν ὑγεία τους, ἢ δωρεὰν ἢ κάτω ἀπὸ πλεονεκτικὲς συνθῆκες.

Τὰ συνδικάτα δίνουν μεγάλη σημασία στὴ δημιουργία ἑνὸς ἰδιαίτερου τύπου ἰατρικῶν καὶ προληπτικῶν ὑπηρεσιῶν, μὲ τὸν τίτλο «κέντρα ἰατρικῆς καὶ προλήψεως», ποὺ θὰ ἐγκαθίστανται μέσα στὶς βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις, στὸ ἄμεσο περιβάλλον τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων.

Τὰ κέντρα αὐτὰ διακρίνονται βασικὰ ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ἱδρύματα κατὰ τὸ ὅτι παρέχουν στοὺς ἐργάτες καὶ ὑπαλλήλους ἰατρικὴ περίθαλψη καὶ πλήρη ἐξυπηρέτηση — τροφή, κατοικία —στὸ διάστημα τῆς ἐργασίας, χωρὶς ἐκεῖνοι νὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ἐπαγγελματική τους ἄδεια. Οἱ ἐπιχειρήσεις ἐξασφαλίζουν μὲ ἴδια μέσα τὴ μεταφορὰ τῶν ἔργατῶν καὶ ὑπαλλήλων ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἐργασίας τους στὸ κέντρο προληπτικῆς ὑγιεινῆς. Τὸ προσωπικὸ τῶν κέντρων αὐτῶν περιλαμβάνει γιατροὺς καὶ νοσοκόμες ποὺ παρακολουθοῦν τὴν ὑγεία τῶν ἀτόμων ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάπαυση, ὁρίζουν τὴν ἀπαραίτητη ἰατρικὴ περίθαλψη καί, σὲ περίπτωση ἀνάγκης, τὴν κατάλληλη δίαιτα. Στὰ ἰατρεῖα καὶ τὰ κέντρα προληπτικῆς ὑγιεινῆς, παρέχονται θέσεις γιὰ 24 ἡμέρες, μὲ ἐπιβάρυνση τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τοῦ κράτους. Γιὰ τοὺς ἐργαζόμεενους τὸ κόστος τῶν θέσεων αὐτῶν ἀνέρχεται σὲ 16 ρούβλια — δηλαδὴ εἶναι ἴσο περίπου μὲ τὸ μισθὸ δύο ἡμερῶν, ἀλλὰ